

Arrest

nr. 340 007 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 27 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 17 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. RIEBS *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 22 november 2023 binnenkwam, diende op 27 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 maart 2023 werd verzoeker de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland.

1.3. Op 17 juni 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 17 juni 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 27/11/2023
Overdracht CGVS: 05/12/2023

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 17 maart 2025 van 08:42 tot 12:08, bijgestaan door een tolk die Arabisch spreekt. Uw advocaat Mr. Bulut, loco Mr. Geleyn, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart Palestijns te zijn, van Arabische etnie. U bent geboren op [...] september 1994 in Rafah in de Gazastrook en woonde daar uw hele leven totdat u vertrok uit Gaza. U behaalde een bachelors in sport aan de universiteit en werkte in verschillende winkels.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

U vertrok uit Gaza op 4 februari 2021 en reisde via Egypte naar Turkije. U verbleef bijna 2 jaar in Istanboel samen met uw broer. Jullie huurden een woning en u werkte gedurende uw hele verblijf in Turkije in een lichtenfabriek.

U reisde dan verder naar Griekenland, waar u op 25 november 2022 aankwam. Op 9 maart 2023 werd u in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend. Een maand later moest u het opvangcentrum op Samos verlaten en reisde u naar Thessaloniki om uw Griekse documenten in orde te brengen. In afwachting van uw documenten werkte u illegaal in de bouw. U vond onderdak in een collectieve woning. De Griekse overheid verstreekte u een reisdocument, een verblijfskaart, een AMKA en een AFM. Na het verkrijgen van uw documenten, in mei 2023, vond u via een vluchtelingenorganisatie legaal werk in een hotel in Thessaloniki.

Reeds voordat u uit Gaza vertrok had u problemen met uw enkel, die verergerden door het zware werk wat u in Griekenland deed. U kon uiteindelijk niet meer werken omwille van deze problemen met uw enkel en werd in september 2023 ontslagen. U reisde naar Kreta in de hoop behandeld te kunnen worden voor uw enkel. U vond onderdak in een kraakpand. U bezocht er twee keer een dokter. De eerste keer schreef hij u medicijnen voor. Toen deze niet hielpen ging u terug naar de dokter en schreef hij u fysiotherapie voor. U zag dit niet zitten omdat de sessies te duur zouden zijn, het een lang proces zou zijn, en u ondertussen niet kon werken om u zelf te onderhouden. U vroeg om hulp bij de gemeente in Kreta, die u zei dat u nergens recht op had omdat u een officiële job hebt gehad.

U besloot naar België door te reizen. Om de reis te betalen werkte u nog 22 dagen in de bouw, waardoor uw klachten aan uw enkel nog erger werden. U kwam aan in België op 22 november 2023 en diende op 27 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

In België heeft u behandeling gekregen voor uw enkel. U krijgt nog altijd periodieke injecties om de klachten te verminderen. Tevens maakt u melding van psychologische problemen die te maken hebben met uw jeugd en familiesituatie in Gaza. U bezocht in België in de periode van oktober 2024 tot maart 2025 tien keer een psycholoog.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u armoede. U denkt dat u er niet zal kunnen werken omdat er enkel zwaar fysiek werk mogelijk zou zijn, wat u niet kunt omwille van uw enkel.

U legt de volgende documenten neer ter staving van uw verzoek: uw Palestijnse paspoort (kopie), Palestijnse identiteitskaart (kopie), UNWRA kaart (kopie), geboorteakte (kopie), UNWRA schoolattesten (kopie), Griekse reisdocument (kopie), Griekse verblijfskaart (origineel), attest dakloosheid Griekenland (kopie), medisch document Griekenland (kopie), attest van uw psycholoog in België (origineel), medische documenten over de behandeling aan uw enkel in België (origineel), attest taal- en integratiecursus in België (origineel).

Op 3 juni 2025 bezorgde u via uw advocaat enkele opmerkingen op de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U vertelde dat u problemen heeft met uw enkel, waarvoor u onder behandeling staat in België (Notities persoonlijk onderhoud d.d. 17/03/2025, hierna CGVS, p. 13). Als u uw enkel veel belast heeft u soms nog altijd pijn. U verklaarde ook dat u psychologische problemen heeft als gevolg van zaken die gebeurd zijn met uw vader in uw jeugd (CGVS, p. 19). Van deze problemen zegt u niet veel te merken in uw dagelijks leven. Gevraagd of uw medische problemen invloed zouden hebben op uw deelname aan het onderhoud, antwoordde u dat dit niet het geval was (CGVS, p. 3). Uit het verloop van het persoonlijk

onderhoud blijkt dat u in ieder geval in staat was uw motieven uiteen te zetten en dat zich geen problemen hebben voorgedaan. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

HET GEMEENSCHAPPELIJK EUROPEES ASIELSTELSEL (GEAS)

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het

sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland een verblijfskaart (ADET), een reisdocument, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) bemachtigde (CGVS, p. 14, zie ook stukken 6 en 7 in de groene map van uw dossier). U bent nog altijd in het bezit van uw ADET en uw Griekse reisdocument (CGVS, p. 12). Uw ADET is nog geldig tot 8 maart 2026.

VLUCHTMOTIEVEN

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van leefomstandigheden in het vluchtelingenkamp waar u verbleef, slechte behandeling door uw werkgever en

toegang tot medische bijstand, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

1. Gebeurtenissen/feiten die zich hebben voorgedaan vóór het verkrijgen van internationale bescherming in Griekenland

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – u verklaarde dat u in het vluchtelingenkamp waar u verbleef slecht werd behandeld en slecht eten kreeg (CGVS, p. 12) - moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2. Financiële middelen

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland meermaals in staat was om werk te vinden. Zo werkte u reeds voor het verkrijgen van uw Griekse documenten enkele weken in de bouw (CGVS, p. 13). U vond daarna een legale job bij een hotel in Thessaloniki, waar u ongeveer vier maanden werkte (CGVS, p. 14). Het salaris dat u daar verdiende was volgens u voldoende om te voorzien in uw levensonderhoud (CGVS, p. 16). Om uw reis naar België te betalen vond u opnieuw voor enkele weken werk in de bouw (CGVS, p. 20). Daarnaast moet erop gewezen worden dat u in staat bent gebleken om een beroep te doen op uw netwerk. Zo heeft u een achterricht in de Verenigde Staten die u af en toe geld stuurt (CGVS, p. 7-8). Toen u in Kreta enige periode in een kraakpand verbleef en niet kon werken, kreeg u hulp van andere jongens die daar woonden (CGVS, p. 13). Er kan dan ook niet gesteld worden dat u bijzonder vergaande moeilijkheden kende op het gebied van financiële middelen en uw basale levensonderhoud tijdens uw verblijf in Griekenland.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland).

Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt. U verklaarde zelf dat u een AFM-nummer had en dat u hiermee werk vond in het legale circuit (CGVS, p. 15).

3. Toegang tot medische zorg

U haalde aan dat u in Griekenland moeilijkheden heeft ervaren bij het verkrijgen van medische behandeling voor de problemen met uw enkel (CGVS, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u wel degelijk in staat was om toegang te krijgen tot zorg. U bezocht op Kreta tweemaal een dokter voor uw enkel, die u eerst medicatie voorschreef en dan fysiotherapie (CGVS, p. 17-18). U legt een document neer dat deze stappen staaft (zie stuk 9 in de groene map van uw dossier).

U zou de behandeling niet hebben doorgezet omdat de sessies fysiotherapie te duur zouden zijn (CGVS, p. 18). Na aankomst in België bent u zeven maanden lang intensief onder behandeling geweest voor uw enkel (CGVS, p. 7). Wat betreft opvolging in de toekomst moet u enkel nog eens per twee jaar een injectie krijgen om de klachten onder controle te houden (CGVS, p. 17). Dit zegt u niet kunnen krijgen in Griekenland omdat u er zelf voor zou moeten betalen (CGVS, p. 18).

U verklaarde ook psychologische problemen te hebben als gevolg van uw jeugd en familiesituatie in Gaza (CGVS, p. 19), waarvoor u onder behandeling staat bij een psycholoog in België (zie stuk 10 in de groene map van uw dossier). U zei hiervoor geen hulp te kunnen krijgen in Griekenland omdat de psycholoog te duur zou zijn. Er moet echter op gewezen worden dat u verklaarde nooit een poging te hebben gedaan om psychologische bijstand te verkrijgen in Griekenland (CGVS, p. 19-20), waardoor u ook niet aantoont dat dit niet mogelijk zou zijn.

Wat betreft uw bewering dat u voor bovenstaande problemen geen behandeling zou kunnen betalen, wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en). Het feit dat er bepaalde verschillen kunnen zijn tussen de kwaliteit van de gezondheidszorg tussen de verschillende lidstaten van de Europese Unie, is onvoldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming.

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen – u hoeft momenteel immers enkel een periodieke injectie te krijgen om de klachten aan uw enkel onder controle te houden en bezoekt ongeveer twee keer per maand een psycholoog - is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

4. Ingeroepen feiten van racisme

U haalde tot slot ook aan dat u racistisch werd behandeld door uw werkgever in Griekenland (CGVS, p. 13). U kon om medische redenen niet werken en werd ontslagen ondanks het feit dat u een vast contract had (CGVS, p. 4). Uit uw verklaringen is nergens af te leiden dat er sprake is van meer dan een opzichzelfstaand arbeidsconflict. Bijgevolg kan er niet worden gesproken van een doorgedreven vorm van racisme of discriminatie die gekwalificeerd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming.

ZELFREDZAAMHEID

Uit de elementen in het dossier blijkt niet dat er in uw hoofde een bijzonder ernstige kwetsbaarheid kan worden vastgesteld. Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd

is met artikel 3 EVRM in wezen afhankelijk van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Zo vond u meermaals op zelfstandige wijze werk in Griekenland, en benaderde u zelf een organisatie die u daarbij kon helpen (CGVS, p. 15). U werkte in het legale circuit, waarvoor u zelf alle documenten in orde bracht bij de gemeente in Thessaloniki (CGVS, p. 15). Toen u op Kreta verbleef vroeg u een attest van dakloosheid aan bij de gemeente (CGVS, p. 14). Ook in Turkije was u in staat uw toeristenvisum te verlengen, waardoor u er bijna twee jaar legaal kon verblijven (CGVS, p. 10). Hieruit blijkt dat u voldoende in staat bent om administratieve procedures te doorlopen. In Turkije kon u, zelfs zonder legale toegang tot de arbeidsmarkt, eveneens werk vinden en vond u zelf via een makelaar een appartement om te huren (CGVS, p. 10-11).

U verklaarde dat u bij terugkeer naar Griekenland geen werk zult kunnen vinden. Volgens u is er alleen fysiek belastend werk beschikbaar, wat u niet kunt doen omwille van problemen met uw enkel (CGVS, p. 20). Hoewel de problemen met uw enkel misschien bepaalde moeilijkheden met zich mee kunnen brengen, is het CGVS van mening dat u zich op verschillende vlakken voldoende zelfredzaam en vindingrijk heeft getoond (zie supra). U moet dan ook in staat worden geacht om in Griekenland in uw eigen levensonderhoud te kunnen voorzien, dan wel aanspraak te kunnen maken op andere vormen van steun die bestaan in Griekenland. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Ten aanzien van de psychologische problemen die u aanhaalde moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat deze u veel doen als u eraan denkt, maar dat ze niet veel invloed hebben op uw dagelijks leven (CGVS, p. 19). Bovendien zijn het problemen die u ook in Turkije en in Griekenland al had (Ibid.). Gezien uw getoonde zelfredzaamheid tijdens uw verblijf in beide landen (zie supra), hebben deze problemen u blijkbaar niet eerder verhinderd om in uw levensonderhoud te voorzien. Hieruit valt bijgevolg evenmin een bijzondere kwetsbaarheid af te leiden.

DOCUMENTEN

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw Palestijnse paspoort, Palestijnse identiteitskaart, UNWRA kaart, geboortakte en UNWRA schoolattesten staven enkel uw identiteit en UNWRA-status. Uw verblijfskaart en reisdocument uit Griekenland staven uw verblijfsstatus aldaar. Uw medische documenten uit Griekenland en België staven de medische problemen die u aanhaalde.

Geen van deze zaken wordt in deze beslissing door het CGVS betwist. De bewijzen van gevolgde cursussen Frans en integratie attesteren enkel een activiteit die u in België deed en hebben op zich niets te maken met uw asielmotieven.

De opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud die u aan het CGVS bezorgde, waarvan bijlage in uw administratief dossier, vermogen evenmin om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Ze betreffen immers enkel een aantal correcties van de spelling van persoonsnamen die u noemde tijdens uw gehoor.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 1, 21, 23, 24 en 33 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 1 tot 4, 18 en 19 van het EU-handvest;
- Artikelen 12 en 23 van Richtlijn 2013/32/EU;
- Artikelen 4, 22, 26, 27, 29, 30, 32 en 34 van Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikelen 48/3 tot 48/7 en 57/7 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker wijst op de preciaire veiligheidssituatie in Griekenland en benadrukt zijn eigen bijzondere kwetsbaarheid. Verzoeker verwijst hierbij naar rechtspraak en verwijst in het bijzonder naar zijn profiel als persoon die afkomstig is uit Gaza. Verzoeker heeft al verscheidene familieleden verloren en maakt zich zorgen over zijn resterende familieleden. Zijn verblijf in Griekenland was ook traumatiserend.

Vervolgens belicht verzoeker de algemene situatie in Griekenland en de problemen aldaar voor wat begunstigen van internationale bescherming betreft. Verzoeker verwijst hierbij onder andere naar het RSA-rapport van maart 2025 en het AIDA-rapport van juni 2024.

Verzoeker haalt zijn persoonlijke ervaringen tevens aan. Zo werd hij bij aankomst in Griekenland mishandeld door de politie en leefde hij in erbarmelijke toestanden.

Toen verzoeker werd erkend kon hij enkel illegaal werken in slechte omstandigheden. Verzoeker was soms ook dakloos en was gedwongen in een kraakpand te leven. Hulp van de autoriteiten kreeg hij niet.

Verzoeker had geen toegang tot verscheidene basisvoorzieningen.

Ook kreeg verzoeker geen gepaste medische en psychologische zorg.

Verzoeker verwijst naar het door hem neergelegde psychologische attest en de bevindingen daarin.

Verder wijst verzoeker op de beperkte kansen tot tewerkstelling, desondanks diens hooggeschoolde profiel. Verzoeker stelt verder dat zijn gekwetste enkel hem ertoe weerhoudt om verdere fysieke arbeid te verrichten.

Verzoeker had ook geen toegang tot een uitkering.

Op een netwerk kan verzoeker niet rekenen in Griekenland.

Verzoeker hekelt nog het feit dat zijn nood aan internationale bescherming tegenover Palestina niet werd onderzocht.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift legt verzoeker een medisch attest en een psychologisch attest neer.

3.1.2. Op 24 november 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer waarin de volgende landeninformatie wordt gevoegd:

- AIDA/ECRE, “*Country Report: Greece. Update 2023*” van 24 juni 2024;
- AIDA/ECRE, “*Country Report: Greece. Update 2024*” van september 2025;

- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van september 2024;
- RSA/PRO ASYL, “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van maart 2024;
- RSA, “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van april 2025;
- Europese Commissie, “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*” van 4 april 2025;
- Cedoca, “*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*” van 17 september 2025;
- Pressemitteilung Bundesverwaltungsgericht nr. 30/2025 van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing 2BvR 1425/24 van 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.1.3. Op 25 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer.

Verzoeker stelt dat zijn aanvraag “*9ter*” ontvankelijk werd verklaard. Verzoeker herinnert aan het medische attest van 23 juni 2025 en de vaststellingen daarin.

Verzoeker benadrukt verder zijn psychologische kwetsbaarheid en verwijst naar de problematiek in Gaza. Verzoeker wordt nog steeds opgevolgd door een psycholoog.

Verzoeker krijgt verder injecties om zijn fysieke klachten te verminderen. Hij heeft nog steeds een beperkte fysieke mobiliteit.

Inventaris der stukken:

- 1. Beslissing DVZ;
- 2. Bewijs psychologische begeleiding;
- 3. Bewijs van verschillende medische afspraken.

3.1.4. Ter terechtzitting van 28 november 2025 legt verzoeker opnieuw stukken neer:

- 1. Psychologisch attest;
- 2. Medische afspraak;
- 3. Medische afspraak (echo);
- 4. Aanvraag echo.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.”

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

3.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 9 maart 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 8 maart 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reisdocument geldig tot 19 april 2028 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1, CEDOCA aanvraag derde landen van 17 januari 2024; Documenten, stuk 5, nrs. 6-7).

Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 9 maart 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

3.3.2. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*, gesteld dat:

- *“in het kader van het gemeenschappelijk Europees asieltelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,*
- *“Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,*
- *“Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *“alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;*
- *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire*

behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;

- *“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*”(HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepubliek Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.4. In de bestreden beslissing komt naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. Hieromtrent wordt door de bestreden beslissing terdege gesteld:

“U vertelde dat u problemen heeft met uw enkel, waarvoor u onder behandeling staat in België (Notities persoonlijk onderhoud d.d. 17/03/2025, hierna CGVS, p. 13). Als u uw enkel veel belast heeft u soms nog altijd pijn. U verklaarde ook dat u psychologische problemen heeft als gevolg van zaken die gebeurd zijn met uw vader in uw jeugd (CGVS, p. 19). Van deze problemen zegt u niet veel te merken in uw dagelijks leven. Gevraagd of uw medische problemen invloed zouden hebben op uw deelname aan het onderhoud, antwoordde u dat dit niet het geval was (CGVS, p. 3). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u in ieder geval in staat was uw motieven uiteen te zetten en dat zich geen problemen hebben voorgedaan.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.3.5. Verzoeker, een eenendertigjarige man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en neergelegde attesten kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent terdege het volgende:

“U haalde aan dat u in Griekenland moeilijkheden heeft ervaren bij het verkrijgen van medische behandeling voor de problemen met uw enkel (CGVS, p. 13).

Uit uw verklaringen blijkt echter dat u wel degelijk in staat was om toegang te krijgen tot zorg. U bezocht op Kreta tweemaal een dokter voor uw enkel, die u eerst medicatie voorschreef en dan fysiotherapie (CGVS, p. 17-18). U legt een document neer dat deze stappen staft (zie stuk 9 in de groene map van uw dossier).

U zou de behandeling niet hebben doorgezet omdat de sessies fysiotherapie te duur zouden zijn (CGVS, p. 18). Na aankomst in België bent u zeven maanden lang intensief onder behandeling geweest voor uw enkel (CGVS, p. 7). Wat betreft opvolging in de toekomst moet u enkel nog eens per twee jaar een injectie krijgen om de klachten onder controle te houden (CGVS, p. 17). Dit zegt u niet kunnen krijgen in Griekenland omdat u er zelf voor zou moeten betalen (CGVS, p. 18).

U verklaarde ook psychologische problemen te hebben als gevolg van uw jeugd en familiesituatie in Gaza (CGVS, p. 19), waarvoor u onder behandeling staat bij een psycholoog in België (zie stuk 10 in de groene map van uw dossier). U zei hiervoor geen hulp te kunnen krijgen in Griekenland omdat de psycholoog te duur zou zijn. Er moet echter op gewezen worden dat u verklaarde nooit een poging te hebben gedaan om psychologische bijstand te verkrijgen in Griekenland (CGVS, p. 19-20), waardoor u ook niet aantoont dat dit niet mogelijk zou zijn.”

“Het feit dat er bepaalde verschillen kunnen zijn tussen de kwaliteit van de gezondheidszorg tussen de verschillende lidstaten van de Europese Unie, is onvoldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming.

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.”

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die de pertinente bevindingen van de bestreden beslissing weerleggen.

In zijn verzoekschrift en aanvullende nota's herhaalt verzoeker de problematiek met zijn enkel en betoogt hij dat hij hier omwille van geen zwaar fysiek werk meer kan verrichten. Hieromtrent legt verzoeker een medisch certificaat neer dat werd opgemaakt in het kader van de “9ter-procedure” alsook medische attesten. Uit de door verzoeker neergelegde stukken blijkt geenszins in welke mate verzoeker juist beperkt zou zijn tot het verrichten van bepaalde soorten arbeid, daar enkel wordt vastgesteld dat verzoeker met een terugkerende verstuiking en arthrose kampt en hiervoor wordt behandeld met infiltraties.

Hoe dan ook, zelfs al werd verzoeker gevolgd in zijn betoog dat hij geen zware fysieke arbeid kan verrichten, toont hij niet aan dat hij geen gepast werk kan vinden in Griekenland. Evenmin toont hij aan dat hij omwille van zijn enkel in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Ook wat zijn psychologische toestand betreft toont verzoeker niet aan dat deze er op enige manier toe zal leiden dat verzoeker in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. De door verzoeker neergelegde stukken getuigen van het bestaan van het posttraumatisch stresssyndroom in zijn hoofde, maar uit deze blijkt geenszins dat deze verzoeker op ernstige mate beperkt in zijn doen en laten.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.6. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

3.3.7. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 9 maart 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1, CEDOCA aanvraag derde landen van 17 januari 2024; Documenten, stuk 5, nrs. 6-7). Verzoeker vertrok reeds op 20 november 2023 uit Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 33). Verzoeker verbleef acht maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

De bestreden beslissing stelt op terechte wijze het volgende omtrent verzoekers zelfredzaamheid:

“U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Zo vond u meermaals op zelfstandige wijze werk in Griekenland, en benaderde u zelf een organisatie die u daarbij kon helpen (CGVS, p. 15). U werkte in het legale circuit, waarvoor u zelf alle documenten in orde bracht bij de gemeente in Thessaloniki (CGVS, p. 15). Toen u op Kreta verbleef vroeg u een attest van dakloosheid aan bij de gemeente (CGVS, p. 14). Ook in Turkije was u in staat uw toeristenvisum te verlengen, waardoor u er bijna twee jaar legaal kon verblijven (CGVS, p. 10). Hieruit blijkt dat u voldoende in staat bent om administratieve procedures te doorlopen. In Turkije kon u, zelfs zonder legale toegang tot de arbeidsmarkt, eveneens werk vinden en vond u zelf via een makelaar een appartement om te huren (CGVS, p. 10-11).

U verklaarde dat u bij terugkeer naar Griekenland geen werk zult kunnen vinden. Volgens u is er alleen fysiek belastend werk beschikbaar, wat u niet kunt doen omwille van problemen met uw enkel (CGVS, p. 20). Hoewel de problemen met uw enkel misschien bepaalde moeilijkheden met zich mee kunnen brengen, is het CGVS van mening dat u zich op verschillende vlakken voldoende zelfredzaam en vindingrijk heeft getoond (zie supra). U moet dan ook in staat worden geacht om in Griekenland in uw eigen levensonderhoud te kunnen voorzien, dan wel aanspraak te kunnen maken op andere vormen van steun die bestaan in Griekenland. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Ten aanzien van de psychologische problemen die u aanhaalde moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat deze u veel doen als u eraan denkt, maar dat ze niet veel invloed hebben op uw dagelijks leven (CGVS, p. 19). Bovendien zijn het problemen die u ook in Turkije en in Griekenland al had (Ibid.). Gezien uw getoonde zelfredzaamheid tijdens uw verblijf in beide landen (zie supra), hebben deze problemen u blijkbaar niet eerder verhinderd om in uw levensonderhoud te voorzien. Hieruit valt bijgevolg evenmin een bijzondere kwetsbaarheid af te leiden.”

Het korte verblijf van verzoeker, gepaard met het voorhanden zijn van een zekere zelfredzaamheid en het ontbreken van een bijzondere kwetsbaarheid die dermate hinderlijk is, leidt tot de conclusie dat verzoeker geen ernstige poging ondernam om in Griekenland zijn leven op te bouwen.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken,

hetgeen hij evenwel niet aantoon. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden.

Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

3.3.8. Waar verzoeker verklaart dat hij bij aankomst in Griekenland onderworpen werd onderworpen aan mensonterende omstandigheden, overweegt de Raad dat deze feiten zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context situeren. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming aan wiens status diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

3.3.9. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is.

3.3.10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.3.11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP